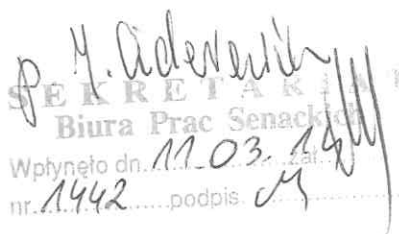

Warszawa, 7 marca 2014 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

PK-re-pg-078-49/14 (382)

**Pani
Maria Pańczyk –Pozdziej
Wicemarszałek Senatu RP**

Pani Marszałek!

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 lutego 2014 r. – BPS/043-48-2084/14 dotyczące oświadczenia złożonego przez senatora Zdzisława Pupę wspólnie z innymi senatorami podczas 48. posiedzenia Senatu RP w dniu 30 stycznia 2014 r., w sprawie kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym, przedstawiam poniższe stanowisko.

Odnosząc się do kwestii podniesionej w oświadczeniu dotyczącej przypadków nieuiszczania przez rolników *dobrowolnej opłaty za przeprowadzenie kontroli* i postępowania upoważnionych jednostek certyfikujących w powiązaniu z funkcjonującym systemem dopłat do rolnictwa ekologicznego w ramach programu rolno-środowiskowego, informuję co następuje.

Ustanowiony w Polsce system kontroli jest zgodny z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. *w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91* (Dz. U. UE L z 2007r. Nr 189.1, z późn. zm.) oraz spełnia warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym i regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz. U. L 191 z 28 maja 2004 r., str. 1 z późn. zm.). System kontroli daje konsumentom pewność, że produkty ekologiczne są wytwarzane zgodnie z wymogami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Ważnym elementem systemu produkcji metodami ekologicznymi jest zagwarantowanie, iż produkty oznakowane jako ekologiczne zostały wytworzone zgodnie z obowiązującymi przepisami. W celu potwierdzenia tej zgodności wprowadzony został specjalny system kontroli i certyfikacji. Każdy z producentów ekologicznych musi znajdować się pod kontrolą w ramach tego systemu. System ten tworzą Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Polskie Centrum Akredytacji PCA oraz jednostki certyfikujące. W celu sprawowania efektywnego nadzoru nad jednostkami certyfikującymi oraz nad rynkiem rolnictwa ekologicznego Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcja Handlowa są zobowiązane do współpracy z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Obecnie upoważnionych jest 9 jednostek certyfikujących.

Zgodnie z art. 28 ust 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 państwa członkowskie dbają o to, aby każdy podmiot gospodarczy, który spełnia przepisy tego rozporządzenia i uiszcza opłatę w rozsądnej wysokości na pokrycie kosztów kontroli, kwalifikował się do objęcia systemem kontroli. Szczegółowe zasady związane z opłatami za kontrolę i certyfikację regulują umowy zawierane pomiędzy producentami ekologicznymi oraz jednostkami certyfikującymi. Certyfikacja i nadzór nad producentami ekologicznymi jest zatem ściśle związana z opłatą za tą usługę. Producent ekologiczny ma możliwość wyboru jednostki certyfikującej. Jednakże po dokonaniu takiego wyboru jest zobowiązany do przestrzegania zawartej umowy. W przypadku gdy producent ekologiczny nie wywiązuje się z tego zobowiązania jednostka certyfikująca może rozwiązać z nim ww. umowę i producent może zostać wykluczony z systemu kontroli.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca szczególną uwagę na ww. umowy zawierane pomiędzy producentami ekologicznymi a jednostkami certyfikującymi. Umowy te są analizowane podczas upoważniania jednostek certyfikujących, a także podejmowane są działania w przypadkach gdy nieodpowiednie praktyki zostaną stwierdzone lub nieodpowiednie zmiany wprowadzone już po upoważnieniu. Pojawiające się przypadki nieprawidłowości w tym zakresie dotyczyły np. uzależnienia przekazania danych do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa od dokonania płatności na rzecz jednostki certyfikującej. W takich przypadkach podejmowane były odpowiednie działania i praktyki te zostały wyeliminowane.

Odnosząc się do zagadnienia podniesionego w oświadczeniu dotyczącego informacji o liczbie producentów ekologicznych, którym została wydana decyzja o odmowie przyznania płatności rolnośrodowiskowej na rok 2013, uprzejmie informuję co następuje.

Zgodnie z § 10 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie *szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy”* (Dz. U. 2013 poz. 361, z późn. zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem rolnośrodowiskowym”, płatność w zakresie pakietu 2 Rolnictwo ekologiczne jest przyznawana, jeżeli rolnik prowadzi produkcję rolną zgodnie z przepisami o rolnictwie ekologicznym. Spełnienie przedmiotowego warunku potwierdzone jest przez jednostki certyfikujące rolnictwo ekologiczne, które w wykazach, składanych zgodnie z art. 17 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o *rolnictwie ekologicznym* wskazują powierzchnię upraw prowadzonych metodami ekologicznymi.

W roku 2013 o płatności rolnośrodowiskowe - pakiet 2 Rolnictwo ekologiczne ubiegało się 26 670 rolników. Według stanu na dzień 26.02.2014 r. decyzje w sprawie przyznania płatności rolnośrodowiskowej wydano dla 22 787 rolników realizujących zobowiązanie w zakresie pakietu 2 - Rolnictwo ekologiczne. Do dnia 26.02.2014 r. decyzje o odmowie przyznania płatności rolnośrodowiskowej wydano dla 115 rolników (t.j. 0,43 % rolników ubiegających się o pomoc), w związku z niepotwierdzeniem przez jednostkę certyfikującą, prowadzenia produkcji metodami ekologicznymi. Kwota nieprzyznanych płatności z tego tytułu wynosi 900 697,15 zł, co stanowi 0,19 % ogólnej kwoty, o którą wnioskowali rolnicy w zakresie pakietu 2 - rolnictwo ekologiczne w 2013 roku.

Ustalenie przyczyn braku potwierdzenia prowadzenia produkcji metodami ekologicznymi wymaga szczegółowej analizy i indywidualnego podejścia do każdego z przypadków gdyż związane może być to z naruszeniami różnych przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego np. zastosowaniem niedozwolonych środków do produkcji, odmową kontroli lub też np. rozwiązaniem umowy pomiędzy producentem ekologicznym a jednostką. Należy jednak zaznaczyć, iż w przypadku gdy ma miejsce rozwiązanie umowy pomiędzy producentem ekologicznym a jednostką certyfikującą, a producent spełnia wszystkie wymogi dotyczące rolnictwa ekologicznego to może on zgłosić się do innej jednostki, która potwierdzi zgodność z ww. przepisami.

Odnosząc się do opinii zawartej w oświadczeniu, zgodnie z którą *korzyści związane ze zmianą systemu będą znacznie przewyższać koszty, tak jest w wielu krajach UE-15, gdzie koszty certyfikacji ponosi państwo* zważyć należy, iż system kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym oparty na jednostkach certyfikujących (prywatnych podmiotach) funkcjonuje w 19 krajach UE, w 5 krajach system bazuje na organach państwowych, natomiast w przypadku 3 jest to system zwany systemem mieszanym. System oparty na jednostkach certyfikujących jest zatem systemem dominującym w krajach UE.

Niezależnie od tego odnosząc się do propozycji przeniesienia *ciężaru kosztów certyfikacji produktów i produkcji ekologicznych dotychczas ponoszonych przez producentów rolników na państwo i powołane przez nie służby do kontroli jakości żywności*, informuję co następuje.

Koszty związane z kontrolą i certyfikacją w ramach produkcji ekologicznej są refundowane producentom ekologicznym na podstawie działania "*Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności*" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Działanie to jest adresowane do producentów rolnych, wytwarzających produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi. Mogą oni przez 5 lat ubiegać się o zwrot kosztów związanych z kontrolą i certyfikacją do kwoty 3000 zł rocznie.

 w/z Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU
Kazimierz Plocke

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa.